

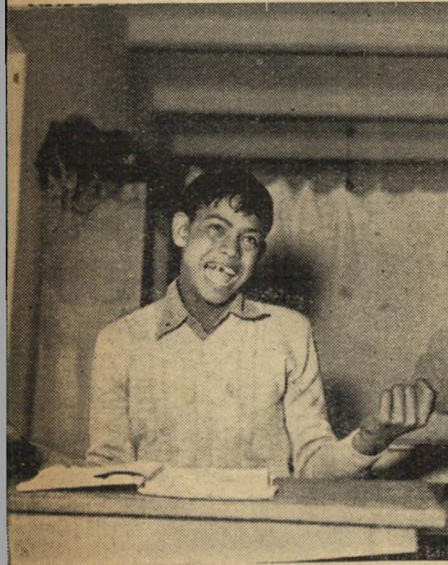
הפרה שהוצאה לרעות בשדה...

רעבה ביותר. גם הרועה ישב...

ביתהספר. הוא נשך לתוך...

מעט ושכב לישון בשכחו את...

עידם סגור. בשעת ההפסקות נפתח המסך המפריד בין שתי הכיתות והתלמידים מתאספים לבלות יחד את רגעי הפנאי. הרעש הגדול אינו מפריע להם; כל אחד יכול לדבר ולצעוק. להפיל כסאות או לדפוק על השלחנות — איש מבין חבריו לא ישמע אותו. רק עולם הראיה והתנועה מובן להם ואילו קיל ורעש זרים להבנתם. זר הנכנס לחדר יחשוב כי סתם תלמידים רעשנים הם, ירצה להשתקם. אך איש לא ישמעהו.

שיווי משקל. העדר כושר השמיעה פוגע גם בחוש שיווי המשקל של הילד. שיעורי ההתעמלות אינם באים כאן, כבבתי ספר אחרים, לפיתוח הגוף בלבד, כי אם לתת לתלמיד, על-ידי אימון, את אשר החסיר הטבע. (למטה) לומדת דליה, בת החמש, לבטא את המלה נעליים, לפי התמונה ולפי תנועות השפתיים של המורה. לדליה עוד אחות (בת שמונה) הלומדת באותו בית-ספר.

האב והבן. איתן, בן תשע, חרש תורשתי; גם אחיו והוריו חרשים. אביו נשלח לבית-ספר לחרשים בגרמניה לפני שלושים שנה ללמוד אצל בטי מילר. עתה נמצאת אותה מורה בארץ ומלמדת את הבן. (למטה) חיים סוגרי, בן 13, אטר נשלח לבית-הספר בתל-אביב מירושלים. הוא ילד מפגר במקצת, התרגל לדבר בתנועות יד, שלא כשאר תלמידי בית-ספר זה הלומדים קריאת שפתיים ודיבור. לידו עומדת אמו החורגת, המסבירה למורה את תנאי החיים המקובלים במשפחה ואת מקרה הילד עצמו.

